

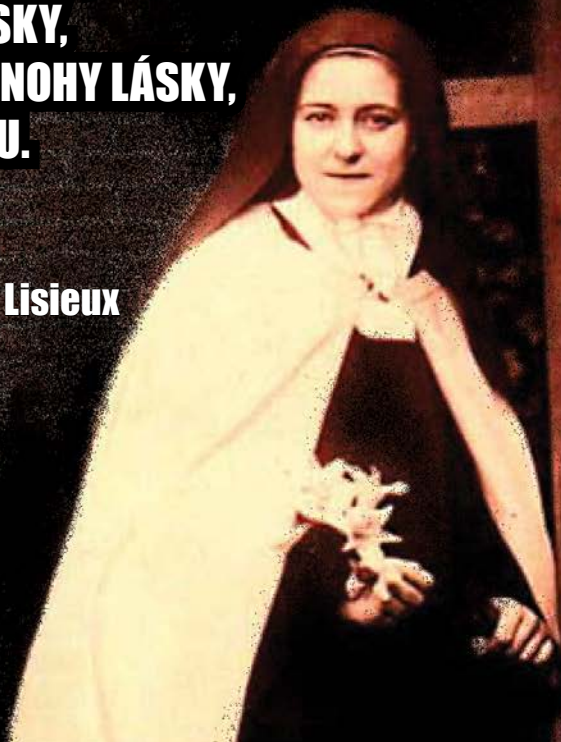
charizma

**„Nebojme sa
byť svätými!“**

Damian Stayne

**NEKONEČNÝ BOŽE, NAUČ MA POVOLANIU LÁSKY!
PRETO SI ŽELÁM A PROSÍM:
MOJE MYŠLIENKY NECH SÚ LÁSKOU,
MOJE MLČANIE NECH JE LÁSKOU,
MOJE MODLITBY NECH SÚ LÁSKOU,
MOJE PRÁCE NECH SÚ LÁSKOU,
MOJE UTRPENIE NECH JE LÁSKOU,
MOJE OBETY NECH SÚ LÁSKOU,
MOJA POKORA NECH JE LÁSKOU,
MOJE SEBAZAPIERANIE NECH JE LÁSKOU,
MÔJ ODPOČINOK NECH JE LÁSKOU,
MOJA L'ÚTOSŤ NECH JE LÁSKOU,
CELÝ MÔJ ŽIVOT NECH JE LÁSKOU,
MOJE UMIERANIE NECH JE LÁSKOU,
MÔJ BOŽE, DAJ MI ÚSTA LÁSKY,
MÔJ BOŽE, DAJ MI OČI LÁSKY,
MÔJ BOŽE, DAJ MI RUKY I NOHY LÁSKY,
PREMEŇ MA CELÚ V LÁSKU.
AMEN.**

Sv. Terezka z Lisieux

Manžel mi povedal, že k nám na spoločenstvo príde vzácny hosť. Určite? Je to isté? Áno, sľúbil to a vraj sa veľmi teší. Tak sme sa začali tešiť všetci. Blížil sa deň jeho príchodu, zavolali sme mu. „Ja som na to zabudol a sľúbil som už iným, že pôjdem k nim, tak neprídem.“ Sklamanie z nedodržaného sľubu bolí. Zažívame to mnohí. Niektorí niečo sľúbi, a to slovo neplatí. Nemá váhu. A tak často naše áno nie je áno a naše nie nie je nie.

Ježiš dokázal povedať skutočné áno Otcovi i ľuďom. Čo sľúbil, urobil. Nesklamal ani Otca ani nás. On povedal dokonalé áno – do krajnosti. Toľko niekedy v dobrej viere nasľubujeme ľuďom i Bohu, a nakoniec sklameme. Niekedy aj seba. Ale pápež František nás uistuje: „V Ježišovi je vždy ‚áno‘ na slávu Otca. Aj my sa zúčastňujeme na tomto Ježišovom ‚áno‘, pretože nás pomazal, označil svojou pečatou, dal nám ‚závdavok‘ Ducha. Zúčastňujeme sa, lebo sme pomazaní, označení pečaťou a máme v rukách tú istotu – ‚závdavok‘ Ducha. Duch, ktorý nás vedie k definitívnemu ‚áno‘, k našej plnosti. Duch Svätý nám tiež pomôže stať sa svetlom a soľou, to znamená, že Duch nás privádza k vydávaniu kresťanského svedectva.“

Keď pozeráme na nočnú oblohu, pozeráme sa do minulosti. Hviezdy, ktoré vidíme, sú od nás vzdialené až stovky svetelných rokov, a preto trvá veľmi dlho, kým k nám svetlo z hviezd dorazí, a teda vidíme iba, ako tie hviezdy vyzerali v minulosti. Častokrát takto pozeráme do noci našej minulosti na sklamanie zo seba, z ľudí. Práve vtedy by sme sa mali otočiť k slnku – Bohu, nášmu jedinému pevnému bodu vo Vesmíre. Naše srdce nesmie ovládnuť nočná obloha.

Tak skúsme počúvať pápeža Františka: „Nech je vaše ‚áno – áno‘ a vaše ‚nie – nie‘. Tento postoj nás naučil Pán, lebo „všetko ostatné pochádza od Zlého“. Práve to je postoj istoty a svedectva, ktorý Pán zveril Cirkvi a všetkým pokrsteným.“

Tak už len dúfam, že vás ani toto číslo časopisu nesklame.

Andrea Teplanová

charizma 3/2018

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

ročník 10, október 2018,

vychádza trikrát do roka

Vydáva:

Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Zástupca šéfredaktora: Róbert Lauko

Redaktori: Juraj Pluta, Karolína Búsová, Zuzana Mancovičová

Grafik: Mária Teplanová

Ilustračné foto: PIXABAY

Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie:

Katolícka charizmatická obnova

Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

casopis.kcho@gmail.com,

www.kcho.sk/casopis,

telefón: 0907 751 826

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,

Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009,

dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Registrácia: MK SR 18.6.2009

EV 3727/09, IČO 37 960 687

Tlač: ULTRA PRINT, s.r.o., Bratislava

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.

IBAN: SK 8702 0000 0000 1800 629557

Z OBSAHU

5

Katolícka charizmatická konferencia
Obnov svoje zázraky

10

Dni
v rukách Božích

14

Kresťania
v Európarlamente

23

Blahoslavenstvá pápeža Františka
PRE MLADÝCH

Odvážne do Prešova

Bola nedeľa ako každá iná. Náš spevokol hral na svätej omši, ktorá sa už pomaly chýlila ku koncu. Pán farár začal medzi oznamami čítať pozvanie na Národné stretnutie mládeže P18 do Prešova. V tom momente sme sa s kamarátkou na seba pozreli a naraz sa jedna druhej spýtali: „Ideme?“ Na odpoveď sme čakať nemuseli. Bolo rozhodnuté. Hneď v prvý deň, keď sa bolo možné prihlásiť, sme túto možnosť využili a naša päťčlenná skupinka sa začala chystať na cestu.

Celé stretnutie sa nieslo v duchu odvahy. Hlavným mottom bol citát: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha“ (Lk 1,30). Keďže v našej skupinke boli dve dievčatá menom Mária, tento citát sme si často opakovali už od skorého štvrtkového rána, kedy sme sa z Nitry vydali na dlhú, odvážnu cestu vlakom, ktorá po niekoľkých prestupoch úspešne skončila v Prešove. Za pomoci dobrovoľníkov sme sa bez problémov dostali na naše dočasné ubytovanie na základnej škole, zložili si svoju pocti-

vo nabalenu batožinu a tešili sa na to, čo nás ďalej čaká. Program začínal krásnym otváracím ceremoniálom. Vystupovali tu viacerí umelci vrátane speváčky Simi Martausovej, rakúskeho akrobata Alexandra Müllera, ktorého vystúpenie sme sledovali so zatajeným dychom, či tanečníkov zo skupiny Atak. Nasledovala svätá omša celebrowaná košickým arcibiskupom Bernardom Boberom, a po nej nás rozdelili do skupiniek, v ktorých sme sa vzájomne povzbudzovali k odvahe. Prvý ve-

čer sme prežívali v sile modlitby. N(M)oc modlitby prebiehala vo viacerých kostoloch v celom Prešove, vďaka čomu mal každý z 3 500 účastníkov možnosť vybrať si spôsob modlitby jemu najbližší. Niektorých oslovili hudobné koncerty skupín Anastasis, Poetica Musica či chvály so skupinou Marana Tha, iných zas adorácie, mariánska modlitba alebo gréckokatolícka večiereň.

Do nasledujúceho dňa sme vstúpili spoločnou modlitbou k Panne Márii – Akatistom k Bohorodičke. Nechýbala ani každodenná svätá omša, po ktorej nasledoval piatkový obed. Takýto obed však asi nikto z účastníkov nečakal. Každý druhý z nás dostal pred halou jeden bochník chleba, nejakým spôsobom ho rozdelil napoly a podelil sa s tým, komu sa chlebič neušiel. Takto vyzbrojení proti hladu, sme sa dostali k najzaujímavejšiemu bodu tohto dňa - Popoludniu angažovanosti, kedy sme všetci boli pozvaní k dobrovoľníckej činnosti. Vychádzajúc z výzvy pápeža Františka „1 milión mladých pre pápeža“, ktorého snom je, aby sa našlo na svete milión mladých ľudí, ktorí budú šíriť sociálne učenie Cirkvi do spoločnosti, sme si mohli vybrať z množstva aktivít od simulovaného zasadania mestskej rady, spoznania rôznych spoločenstiev (sale-

ziánov, eRKA, skautov...) cez návštevu a pomoc v detskom domove, centrách pre rodinu, zariadeniach pre seniorov, sociálnych zariadeniach, až k praktickému skrášľovaniu prostredia Prešova. Bol to čas, kedy sme mohli svoje talenty a schopnosti využiť v prospech druhých ľudí. Deň sme zakončili modlitbou krížovej cesty, ktorú vytvoril košický pomocný biskup Marek Forgáč. Prežívanie tejto krížovej cesty bolo intenzívnejšie o ten pocit, že tak, ako sme počas poobedia slúžili my druhým, Pán Ježiš svojím utrpením slúžil nám. Nakoniec sme sa odobrali na svoje ubytovania, pričom cesta nebola taká jednoduchá. Po hľadaní viacerých autobusových zastávok sme to vzdali a urobili si dlhú, ale veľmi peknú prechádzku nočným Prešovom.

Po pár hodinách spánku v spacákoch sme sa zobudili do slnečného sobotného rána. V to ráno sme začali každá diecéza na samostatnom mieste rannou modlitbou k anjelom strážnym. Táto anjelská téma sa vyskytla aj v prednáške a bola predmetom diskusie v našich skupinkách. Jedinečným zážitkom pre mnohých z nás bolo slávenie gréckokatolíckej liturgie, dovtedy sme totiž mávali len naše rímskokatolícke sväte omše. Tento deň však nebol iný len v liturgii, ale stalo sa aj niečo iné, a to, že

prvýkrát za ten čas sme mali možnosť najesť sa v reštauráciách. Určite ste si predstavili, že to musela byť paráda, po dlhšom čase sa najesť v reštaurácii. Hej, aj my sme si to mysleli, až kým sme neprišli k tej našej a nezbadali pred ňou dlhý rad ľudí. Bolo nám jasné, že na jedlo si musíme počkať trochu dlhšie, ako sme si predstavovali. Tento čas bol teda opäť výzvou k odvahe, aby sme sa bez jedla a s nervozitou z hladu vedeli k sebe navzájom správať slušne. Aj túto výzvu sme však doslova hravo zvládli, keď náš rad pred „reštikou“ začal hrať spoločenské hry ako napr. telefón. Po výdatnom obede a dobre naladení sme sa odobrali na poobedňajší program, kde už na nás čakala prehladka reholí, komunít a prorodinných hnutí.

Pred záverečnou sv. omšou sa námestie v Prešove naplnilo tisícami ľudí.

Okrem toho sme si mohli vypočúť open-air koncert zasvätených osôb ako napr. saleziánov, františkánov, kapucínov, navštíviť divadelné predstavenia či pozrieť si film o fatimskom posolstve. No a pre tých, čo chceli rýchlo zo seba striasť pocit plnosti z obedu, boli prichystané aj športové hry a aktivity. Po celom dni sme boli pozvaní na večernú modlitbovú vigíliu, moderovanú Michalom Zamkovským a hudobnou skupinou Rieka života, kde sme spoločne Boha chválili a ďakovali mu za uplynulý čas. Kto by si bol pomyslel, že aj po tretíkrát budeme mať problém s nájdením nášho ubytovania? My určite nie, no stalo sa, ešte šťastie, že nám

Pán Boh poslal do cesty človeka, ktorý nám pomohol a odprevadil nás až ku škole.

Posledný deň začal modlitbou chvál, ktoré pod vedením Ducha Svätého viedla skupina eSPé. Vypočuli sme si svedectvá viacerých ľudí, ktorí sa vo svojom živote osobne presvedčili o tom, že Boh žije a koná aj dnes, zažili jeho dotyk na „vlastnej koži“ a teraz s odvahou rozprávajú o jeho skutkoch, o tom, ako dokáže meniť naše životy. Boli sme pozvaní na pripravované Svetové dni mládeže v Paname v roku 2019, vypočuli sme si viaceré typy, rady a povzbudenie na túto cestu. Potom sme sa presunuli na námestie, kde sa konala záverečná sv. omša, na ktorú boli pozvaní nielen účastníci stretnutia, ale aj všetci obyvatelia Prešova, či blízkeho i ďalekého okolia. Zúčastnili sa jej aj viacerí slovenskí biskupi, hlavným celebrantom bol arcibiskup Stanislav Zvolenský.

Po skončení väčšina účastníkov obsadila vlakové i autobusové nástupištia, smerujúce na všetky svetové strany. My sme sa rozhodli, že si pobyt v tomto krásnom meste predĺžime ešte o jeden deň. Teraz nastala tá chvíľa, kedy sme si mohli užiť to, čo nám Prešov ponúkal. Začali sme posilnením poobednou kávičkou, pokračovali prechádzkou popri rieke, kde sme sa zoznámili s roztomilou kačacou rodinkou a deň sme zakončili príjemným posedením v pizzerii, ktorá nás lákala už od prvého dňa nášho pobytu tu. Ráno pred cestou sme sa vydali ešte do mesta, aby sme neskôr vo vlaku neumreli hladom. Keď sme sa vracali na ubytovanie po batožinu, prechádzali sme okolo františkánskeho kostola, ktorého dvere boli otvorené. Rozhodli sme sa vojsť dnu a v krátkosti sa pomodliť pred dlhou cestou. Keď sme vstúpili, kostolík bol plný ľudí. Práve sa končila svätá omša a prišli sme v momente, keď pán farár išiel dať požehnanie. Po tomto požehnaní nás naplnila veľká radosť z toho, ako sa Pán o nás stará, ako to presne vypočítal, že mu záleží na nás aj na našej bezpečnej ceste domov.

Betka, Majka
foto: Majka, Martinka

Katolícka charizmatická konferencia **Obnov svoje zázraky**

Všetko je raz prvýkrát. Aj Katolícka charizmatická konferencia 2018 sa po prvýkrát konala v Nitre. Charizmatici aj sympatizanti Obnovy v Duchu Svätom zo Slovenska aj zahraničia naplnili Mestskú športovú halu už v piatok 31. augusta. Zahraničným hosťom bol Damian Steyne a členovia komunity Cor et Lumen Christi – Srdce a Svetlo Krista.

Mohutné chvály viedla a celý program počas troch dní sprevádzala obľúbená Kapela bez mena. Konferenciu otvoril otec Dušan Lukáč, koordinátor KCHO na Slovensku a v prednáške „Prekročme Jordán“ sa zamyslel nad Jánovým krstom v Jordáne – vodou a prisľúbením, že po ňom príde niekto väčší a bude krstiť oh-

V sobotu sa už nik nevedel dočkať rannej prednášky Damiana Steyna, ale ako sa hovorí, človek mieni a Pán Boh mení. Lietadlo so vzácnym hosťom na palube krúžilo nad letiskom, bez povolenia pristáť – pre zlé počasie. Preto nasledovala svätá omša, ktorú celebraval Mons. Peter Brodek, generálny vikár Nitrianskej diecézy.

Mons. Peter Brodek povzbudil k charizmatickej identite.

Odovzdal prítomným pozdrav od nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka. V homílii hovoril o potrebe mať stále v sebe prameň, pretože Boh je v Písme predstavovaný ako Prameň života. Duch Svätý je nevyčerpatelný duchovný prameň. Tiež povedal: „Sme skutočne evangelizovaní, len keď evangelizujeme iných. Kto hľadá Krista, netočí sa len okolo seba. Duch Svätý nás vedie prijať identitu misijnej Cirkvi.“

Damian Steyne, začal prednáškou o Božej sláve. „Nebojme sa byť svätými!“ zvolal a pozval všetkých stráviť

čas s Bohom v modlitbe. Potom sa modlil spolu s prítomnými za uzdravenie tých, ktorých mu Boh ukázal. Napríklad ukázal na mladého muža v hľadisku a spýtal sa ho, či mal haváriu a zdravotné problémy. Muž mal naozaj po havárii zablokované pohyby rúk a hlavy. Po modlitbe za uzdravenie dokázal ruky dvíhať a bez problémov točil hlavou. Podobne Boh uzdravil ďalších ľudí.

čas s Bohom v modlitbe. Potom sa modlil spolu s prítomnými za uzdravenie tých, ktorých mu Boh ukázal. Napríklad ukázal na mladého muža v hľadisku a spýtal sa ho, či mal haváriu a zdravotné problémy. Muž mal naozaj po havárii zablokované pohyby rúk a hlavy. Po modlitbe za uzdravenie dokázal ruky dvíhať a bez problémov točil hlavou. Podobne Boh uzdravil ďalších ľudí.

ňom – Duchom Svätým. Vysvetlil, že pokánie je rozhodnutie byť verný, dať sa k dispozícii Bohu a Boží oheň je odpoveďou na pokánie. A najmä dnes potrebujeme prekročiť Jordán. Svätú omšu celebraval otec Anton Gubala. V homílii otec Václav Kocian upozornil na obeť svätej čistoty – Anku Kolesárovú, ktorá viac milovala Boha ako seba, stala sa vzorom najmä v dnešnej dobe, kedy je čistota popretá veľkým liberalizmom v masmédiách a šliape sa po Božích zákonoch. A tiež povedal: „Duch Svätý prichádza aj vo vyznaní živej viery, ak ústami vyznáš, že Ježiš je Pán a v srdci veríš, že je vzkriesený, budeš spasený.“

V prednáške „Choďte a buďte naplnení Duchom Svätým“ Damian hovoril o povolani kresťana prijímať a veriť v Božiu lásku. Poukázal na problém mnohých charizmatikov, že utiekli časom Duchu Svätému a začali dávať svoje skutky pred Boha a že vyliatie Ducha

Svätého nie je jednorazová záležitosť. „Chcete byť svätí alebo mať svoj život pod kontrolou?“ spýtal sa.

Potom nasledovali modlitby za uzdravenie. 240 ľudí sa prihlásilo, že zažili viditeľné uzdravenie. Napríklad pani Mária Bilčíková mala roky lekársky podloženú úplnú hluchotu na jedno ucho a počas modlitby počula v uchu prasknutie a zrazu začala počuť. S radosťou a vďakou chcela objasniť Damiana, no ten ju otočil smerom ku krížu, a tak s vďakou a dojatím pobožkala Ježiša. Dnes už počuje výborne. Pani Anne sa viditeľne vyrovnala krivá ruka, poškodená úrazom a získala hybnosť a prestala bolieť. A postupne podávali svedectvo viacerí uzdravení a ukazovali, že dokážu robiť, čo predtým nemohli a odložené barle šťastím plačúcej Kataríny Nagyovej pod krížom to symbolicky dopĺňali. Damian poprosil prítomných kňazov, aby prišli dopredu a vyzval tých, ktorí neboli viac ako rok na spovedi, aby prišli k nim a vyspovedali sa a začali nový život s Pánom. A naozaj začali prichádzať ľudia z rôznych častí sály a stavali sa do radov ku kňazom.

V nedeľu prišli mnohí s novými svedectvami. Počas svätej omše otec Dušan Lukáč sám svedčil o uzdravení dlhodobých silných bolestí v nohách. „Vidíme, aký úžasný je Boh, aké veci medzi nami robí!“ povedal.

V prednáške o radosti vychádzal Damian Steyn zo slov archanjela Gabriela: „Zdravas, Mária!“ v gréckom preklade: „Raduj sa, Mária!“ Hovoril aj o dôležitosti mena Ježiš v modlitbe a prakticky naučil prítomných, ako je možné modliť sa. Nasledovala adorácia - Oheň a svetlo. Každý bol pozvaný vstúpiť do intimity s Bohom. Damian pripomenul, že už sv. Cyril povedal: „V Eucharistii zažívame prirodzené stretnutie duše s jej Pánom.“ A Boh sa Láskou dotýkal.

Tancom a spevom radosti v Duchu Svätom sa končil požehnaný čas tohoročnej konferencie, kde Boh naozaj obnovil svoje zázraky.

-aj-
foto: Ján Ceglédy

Pani Mária Bilčíková mala roky lekársky podloženú úplnú hluchotu na jedno ucho a počas modlitby počula v uchu prasknutie a zrazu začala počuť.

Sv. Cyril povedal:
„V Eucharistii zažívame prirodzené stretnutie duše s jej Pánom.“

Konferencia očami o. Dušana Lukáča, koordinátora KCHO

Konferencia katolíckej charizmatickej obnovy. Za tie roky pre mnohých známy pojem, iní si možno kladú otázky, čo je to vlastne za podujatie. Samotný názov môže byť trocha mätúci, lebo konferencia je skôr čosi ako porada na nejakej širšej úrovni, týkajúca sa určitej témy, vedeckej alebo spoločenskej.

V prostredí charizmatickej obnovy sa tento pojem jednoducho zaužíval už od začiatku a vždy znamenal niečo organizačne väčšie, čo sa organizovalo raz do roka na celonárodnej úrovni. V začiatkoch to bolo vlastne jediné väčšie podujatie tohoto druhu konané raz do roka počas víkendu a mnohí sme sa mohli práve na konferencii tešiť veľkej radosti zo spoločenstva mnohých bratov a sestier, z hostí, ktorí viedli vyučovanie a modlitby... a napokon, za tri dni sa toho v duši dosť udeje.

Každá konferencia bola originálna a povzbudzujúca. Pamätám si napríklad na dve konferencie organizované zrušením Jas v čase, keď som ešte študoval v kňazskom seminári a keď som niektorým bratom zo seminára, ktorých som pozval na konferenciu, mohol "ukázať" prostredie, ktoré zasiahlo môj život. Na jednej bol hosťom Tomislav Ivančič a na druhej Greg Trainor. Bolo to dôležité, pretože v seminári prebiehali veľké názorové boje ohľadom charizmatického hnutia, ktoré bolo často prezentované ako škodlivé, nekatolícke a manipulujúce. Bolo úžasné - pre mňa i mojich spolubratov - nasycovať svoju hladnú dušu Božím slovom a modlitbami v neformálnom a srdečnom bratskom spoločenstve - katolíckom spoločenstve so svätou omšou, adoráciou a spovedaním. Vďaka konferenciám sa mohla

moja charizmatická skúsenosť upevňovať bez nejakého rozporu s katolíckym prostredím.

Ako sa postupne formovali a upevňovali na Slovensku rôzne samostatné skupiny veriacich zasiahnutých charizmatickou skúsenosťou, objavovali sa postupne aj rôzne kvalitné podujatia, zamerané na oživenie viery, organizované týmito skupinami, či už v celoslovenskom meradle (spomeniem aspoň Campfest, Oheň), alebo na miestnej úrovni. Prichádzali rôzni zahraniční hostia a takisto sa rozširovalo zázemie skúsených domácich modlitebníkov, ktorí prešli rôznymi formačnými seminármi a kurzami a ktorí boli schopní na týchto podujatiach slúžiť modlitbami príhovoru. Dnes už teda nie je núdza o dobre pripravené podujatie, ktoré v sebe zúročuje skúsenosť, ktorá bola v začiatkoch vyhradená označeniu "charizmatická obnova" a ktorej jediným verejným reprezentačným podujatím bola katolícka charizmatická konferencia.

Napriek tomu sa konanie katolíckej charizmatickej konferencie neprerušilo a spolu s formačným stretnutím vedúcich modlitbových skupín sa stala katolícka charizmatická konferencia hlavným podujatím, ktoré je poriadané Radou pre katolícku charizmatickú obnovu.

A práve organizátor – Rada pre katolícku charizmatickú obnovu – by mala byť garantom, že podujatie reprezentuje charizmatickú obnovu ako fenomén plne zapadajúci do katolíckeho prostredia (tým netvrdím, že iné podujatia toto kritérium nespĺňajú), a že účastník konferencie bude mať istotu, že to, čo sa mu ponúka na konferencii, nie je nezlučiteľné s jeho katolíckou identitou – naopak, že ju umocňuje

a podporuje. Tak sa totiž javila charizmatická skúsenosť a jej základný fenomén "krst v Duchu Svätom" od začiatku Obnovy: napriek tomu, že existovali prípady exodu z Katolíckej cirkvi, väčšina katolíkov, ktorí prežili krst v Duchu Svätom svedčila, že im stretnutie s charizmatickou obnovou pomohlo stať sa lepšími katolíkmi. Oživil sa vzťah k modlitbe, k Božiemu Slovu, k sviatostiam a k spoločenstvu.

A to sme zakúsili aj na tohtoročnej konferencii, ktorej hlavným hosťom bol brat Damian Stayne s jeho tímom. Prežili sme úžasné svedectvo človeka, žijúceho vo vydanosti Ježišovi Kristovi, prežili sme úžasné chvíle počas modlitieb za uzdravenie, ale aj veľmi

mocnú katechézu o Eucharistii a Eucharistickú adoráciu. Rovnako silným zážitkom bolo vyučovanie o modlitbe srdcom a jej praktické "vyskúšanie", keď v plnej konferenčnej sále nastalo ticho a brat Damian všetkých viedol k uvedomeniu si Ježišovej prítomnosti v našich srdciach pomocou osvedčenej Ježišovej modlitby, ktorá je pokladom východného kresťanstva a ktorú on už dvadsať rokov praktizuje. Pre mňa samotného to znamenalo obrat v mojom modlitbovom živote, pretože hoci som o tejto modlitbe čítal už v seminári, nemal som "odvahu" ju praktizovať, pretože som si ju spájal s čímisi historickým a mníšskym. Bolo teda pre mňa povzbudzujúce vidieť "súčasného" človeka z Anglicka v rifliach a bielej košeli, ako uprostred ruchu v sále preberá v prstoch uzlíky a aj keď komunikuje s množstvom ľudí, vidieť v jeho tvári uzbranosť, pokoj a radosť. Pozorný človek potom vytušil, že za jeho životom a službou stojí úzky a dôverný vzťah s Ježišom Kristom, živý modlitbou, Božím slovom, úctou k Eucharistii a bratským spoločenstvom.

A to je to, čo my, katolíci potrebujeme znovu a znovu objavovať a veriť.

Tak potom môže Duch Svätý neustále spočívať na našich životoch, na našej službe a na našich spoločenstvách. Teším sa, že mnohí boli na tohtoročnej konferencii v tomto smere povzbudení a posilnení.

Dni v rukách Božích

**Náš život je konkrétna
cesta odniekiaľ niekam.**

Nie sme náhodne, to je dôležitá vec. Mňa vždy oslovovalo, ak si spomínate, máme to v trinástej kapitole Jánovho evanjelia, čítame to vždy na Zelený štvrtok, ako Pán Ježiš skôr než sa s učeníkmi rozlúčil, slávil Eucharistiu. A Ján popisuje zvláštnym spôsobom, že učeníkom umyl nohy. A predtým hovorí, že Pán Ježiš, vedomý si toho, odkiaľ vyšiel a kam sa vracia, odložil vrchný odev, prepásal si zásteru a umyl učeníkom nohy. Pýtal sa ich: „Chápete, čo som vám urobil?“ Samozrejme, že nechápali, nemohli chápať. My sa to učíme chápať už po dvetisíc rokoch pôsobenia Kristových učeníkov a pôsobenia Ducha Svätého. Čo sa to vlastne stalo... Ale mňa tam fascinuje tá vec, že on vedel, odkiaľ a kam... Aké je jeho životné poslanie. Čo od neho Boh chce. Viete, keď sa dnes dívam na ten zmätok okolo seba, medzi ľuďmi, či už vzdelanými alebo prostými... Mladí ľudia, oni nevedia, čo so životom. Prečo som tu, aký to má zmysel? Ale nám tú istotu, odkiaľ a kam, dáva jedine Boh. On nás pozýva od toho prvého okamihu, keď sme sa zrodili z lásky. A sprevádza nás svojim Duchom a pôsobením na nás. Až do tej chvíle, keď sa úplne otvoríme, aby sme kráčali v Duchu Svätom ku konkrétnemu cieľu svojho

života. A potom už je úplne jedno kde a ako, pretože ja už viem, prečo som tu. A viem, že moje dni sú v rukách Božích. On to chcel, že dnes som tu a zajtra inde, ale on je vo mne.

Ako sa môžem darovať, keď sa nemám?

Hovorili sme si, že Duch Svätý, v ktorom máme kráčať, je Duch Krista. A že mať Kristovho Ducha sa odvíja od nášho dôverného vzťahu. Samozrejme, že v konkrétnych situáciách je možné poprosiť o Ducha. Preto máme semináre obnovy a prosíme vždy tých, ktorí sú skutočne plní Ducha, aby na nás vložili ruky, ako to robili apoštoli. Aby sa modlili za nás. A vyprosili nám tento veľký dar. Spomínam na to, ako som ako bohoslovec po vykonaní základnej vojenskej služby tiež odišiel za jedným takýmto bratom. A prosil som ho, že nemôžem slúžiť Pánovi, keď nebudem mať plnosť Ducha Svätého. A bol to pre mňa okamih, ktorý môj život premenil. Naraz zvnútra šlo všetko inak. Ja nehovorím, že každý z nás musí prijať Ducha Svätého týmto spôsobom. Ale je dôležité chcieť a túžiť, aby v nás pôsobil. Pretože on náš život mení. My si nemôžeme Ducha Svätého zaslúžiť svojim zbožným životom.

To nie je odmena za to, že žiješ pekne, si verný manželke, chodíš do kostola... Tak to proste nie je. V živote s Bohom neexistuje žiaden automatizmus. Všetko je otázka dôvery, vzťahu lásky, otvorenosti, túžby, vernosti... Preto je tak dôležité, aby sme si uvedomili, či skutočne Ducha máme alebo nemáme. A či po ňom túžime. A aby sme sa rozhodli... Duch Svätý je daný tým, ktorí sa oddávajú Kristovi. Apoštol Pavol v šiestej kapitole prvého listu Korint'anom hovorí úplne jasne: „Kto sa oddá Pánovi, je s ním jeden duch.“ Čo to znamená, oddať sa Pánovi? Zrieť sa seba v prospech jeho. Dať jemu to prvé miesto v živote. To, k čomu nás on pozval, kto chce ísť za mnou, nech sa zriekne seba... To nie je len, popri seba, šliap po sebe, vôbec nie... Ako sa môžem darovať, keď sa nemám? Ja môžem darovať svoj život len vtedy, keď ho milujem. Jedine, keď si vážim sám seba, keď som vďačný za život, môžem tým životom niekoho obdarovať. Predsa mu nebudem dávať veci, ktoré sám nemám rád. Zrieť sa znamená, že život z Božích rúk prijmem a Pánovi ho vrátim. Aby on žil vo mne. Viete, apoštoli nedostali Ducha Svätého preto, že boli viac horliví než ostatní. Ale preto, že poslúchli. Uverili Kristovi, opustili všetko kvôli nemu, dali mu svoj život. A potom, až zo-

stúpil Duch Svätý, tak boli horliví. To nebola horlivosť, ktorú človek robí z vlastnej sily. Ale z moci Ducha, z lásky Ducha, ktorú prijali.

Prijatie Ducha Svätého to nie je vylepšenie nášho života - že som sa nejako naučil žiť kresťansky. Ako deti nás rodičia učili. Môžeme o tom diskutovať, či je dobré učiť deti najskôr Anjeličku môj strážničku, Otče náš, Zdravas Mária, alebo modliť sa vlastnými slovami. Ako ich učiť modliť? To najdôležitejšie je, aby sme sa my ako dospelí modlili. Čo naučilo učeníkov modliť a čo v nich vzbudilo túžbu modliť sa? No keď videli modliť sa Ježiša. Keď som videl svojho otca kľačať pred svätostánkom... Keď som videl svoju matku, ako sa modlí pri každom varení... Väčší vplyv na to nemal nikto z kňazov. Tých, ktorých som miloval, som videl, ako žijú s Bohom. A v mojom srdci rástla túžba sa modliť. Ale muselo prísť ešte dlhé obdobie, kým som pochopil, čo to tá modlit-

ba vlastne je. Keď som prišiel do seminára, tak som si hovoril ako kňaz: „Musím sa veľa modliť.“ Mal som po prvom ročníku preto otlačené kolenná. Samozrejme, z katolíckej rodiny, ako sa inak modliť ako pri kľačaní. Mal som také otlačené kolenná, že keď som prišiel na prázdniny, môj mladší brat sa so mnou nechcel ísť kúpať. Hovoril, vyzeráš

ako dláždič. Ale ja som to myslel dobre. A pán Boh vie, že to bol prejav tej túžby. A preto sa nado mnou zmiľoval. Pretože sa na to nemohol pozeráť, ako tomu nerozumiem. Ako to chcem všetko vlastnou silou uchvátiť. To nejde. Viete, keď je v nás Duch Svätý, modlitba vyzerá úplne inak. Nie žeby nás z nej niekedy netlačili kolená alebo sme niekedy neboli z modlitby unavení, ale je to iné... Prijatie Ducha Svätého, to je nový život.

Nový život po smrti starého človeka v nás

A to má úplne konkrétne podoby. Apoštol Pavol hovorí v liste Filipanom: „Majte v sebe zmýšľanie ako mal Kristus Ježiš.“ Ako sa ponížil, aby nás vykúpil. Zriekol sa sám seba. Ako sa to robí, mať v sebe zmýšľanie Kristovo? No tým, že sa zriekam svojho zmýšľania. To znamená, že síce viem, aký názor má na tú vec páter Vojtech, to je síce niekedy zaujímavé, ale v podstate to nie je až také dôležité. To dôležité je, čo si o tom myslí Pán Ježiš. Pretože my sa v mnohých veciach mýlime. Tento svet je v mnohom v rukách ľudí veľmi vzdelaných a mocných a schopných. A kam to ide? Pretože presadzujú seba, nemyslia na tých posledných ľudí, nepýtajú sa Krista, nezriekajú sa seba. Preto sa tak usilovne modlíme za politikov, aby medzi nimi povolal Boh ľudí k obráteniu, aby využili tie schopnosti a postavenie, ktoré majú. Aby im skutočne šlo o Božie kráľovstvo.. To znamená o každého konkrétného človeka v jeho dôstojnosti. Čiže, keď chceme mať zmýšľanie Kristovo, musíme sa učiť spochybňovať svoje zmýšľanie. Popravde povedané, každý z nás to vie vždy najlepšie, že áno? Než ho život vyfacká. A než zistíte, že ten druhý má tiež pravdu a častokrát viac než vy. Alebo častejšie ako vy. Ale my chceme mať nielen Kristovo zmýšľanie. My chceme mať jeho lásku. My chceme mať jeho charakter, obrátenie.

Prijatie Ducha, to je zmena charakteru

Aby som nebol človekom ľstivým, človekom poloprávd, ale človekom pravdy Ducha, sku-

točnej lásky, priamosti a odvahy. Chceme mať Kristovo srdce. Jeho vôľu, v ktorej on chcel vždycky to, čo chcel otec. Aby sme mali jeho túžby. Aby sme mali jeho emócie. Viete, to, že Pán Ježiš vzal na seba náš ľudský život v plnosti, to je tak úžasné. Keď čítate evanjélium a vidíte, ako sa smial. Ako plakal. Ale je to rozdiel, ako sa ľudia smejú. Pretože je krásny nevinný smiech dieťaťa. A je škleb, ironický smiech ľudí samolúbnych a pyšných. A je plač a plač. Je plač nad našou ľudskou biedou, a potom je plač nad rozbitou hračkou dospelých. Keď sme nepresadili seba tak, ako sme chceli. Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A život v tele žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý si ma zamiloval a za mňa sa obetoval. Tak to píše apoštol Pavol Galaťanom v druhej kapitole. To je cieľ nášho pozemského života. Už nežijem ja. To nie je dôležité, čo si myslí páter Vojtech. Ani nie je dôležité, čo hovorí. Ale ak v jeho slove bolo slovo Božie, tak to je dôležité. Ale dôležité je slovo, ktoré preniká do srdca, to je slovo Božie. Ktoré niekedy zaznie a môže zmeniť život. Žije vo mne Kristus. Čiže spohľadným znamením prijatia Ducha Svätého je, keď sme zajedno s Ježišom. A ako sa to pozná? Veľmi jednoducho. Pretože, na rozdiel od Pána Ježiša, my sme ľudia hriešni. Čiže prvým znamením toho, že kráčame v Duchu Svätom je, že konáme pokánie. Že žijeme život pokánia. Že vyznávame hriechy, že sme vďační za odpustenie... Že si neschováame hriechy do zásoby na nejakú veľkonočnú spoveď, ale využijeme každú príležitosť, keď môžeme poprosiť o odpustenie Boha i ľudí z toho, o čom vieme, že sme v našom živote neurobili dobre. A potom, všetko to, čo vidíme na Kristovi. Ježišova pokora. Nikto nikdy nebol tak pokorný ako on. „On je pokora sama,“ hovorí svätý František. On a jeho Matka. To sa máme čo učiť. Boží nepriateľ sa veľmi vyhýba Panne Márii. A viete prečo? Pretože neznesie jej pokoru. Jej čistotu a jej poslušnosť. A podľa toho sa pozná náš život v Duchu. A samozrejme tiež láska. Tá pravá láska. Láska k Božiemu slovu. A ochota to slovo poslúchnuť. Ale hlavne Duch Svätý nám dáva schopnosť prechádzať

tými životnými skúškami, ktoré na nás v živote čakajú. Viete, keď Pán Ježiš vo svojom ľudskom tele v plnosti prijal Ducha Svätého k poslaniu, ktoré mu Otec pripravil, bolo to pri Jordáne. Duch Svätý na neho zostúpil v podobe holubice. Ten symbol je dôležitý, pretože to je symbol skromnosti. Čistoty. A keď pomazal Duch Svätý Ježiša, nezabúdajme, že to bolo v situácii, kedy sa on zaradil medzi zástup nás hriešnikov, a stal sa úplne jedným z nás. Nemusel sa nechať pokrstiť od Jána. To robil kvôli nám. Pretože tam vniesol naše ľudstvo

a naše hriechy. A nad ním sa o tvorilo nebo. Tak ako nad každým, kto sa takto otvorí Duchu Božiemu v poslušnosti. Každý potom počuje Otcov hlas: „Toto je môj milovaný syn.“ No ale Duch Svätý, ktorý zostúpil na Ježiša, kam ho potom viedol? Na púšť. Prečo? Pretože náš život je duchovný boj. A my môžeme vybojovať ten náš životný zápas len v sile Ducha Svätého. Tak ako Ježiš.

Z prednášky p. Vojtěcha Kodeta

DÁM VÁM NOVÉHO DUCHA!

Sviatok Turíc v starom židovskom ponímaní bol spomienkou na sviatok žatvy a odovzdanie Tóry, ktorá je pre nich nevesta, nádherne je vyzdobená a odložená za oponou. Izraelita Tóru nečíta, ale prosí, aby Tóra prešla jeho srdcom. A práve v deň Turíc prichádza Duch Svätý a „nová žatva“. Keď dostal Mojžiš Tóru, vraj rozkvitli všetky kvety a stromy, a tak aj my, keď dostaneme Ducha Svätého, napriek problémom, ktoré máme, „všetko rozkvitne“.

Katolícka charizmatická obnova začala v roku 1967 v malej kaplnke, kde sa vysokoškooláci modlili, aby im Boh dal vodu, ktorá prestala tiecť z vodovodu a hrozilo, že preto

nebudú duchovné cvičenia. Prosili: „Pane, obnov vodu, aby vytryskol prameň.“ Prežili vtedy novú skúsenosť vylitia Ducha Svätého. A kohútik je stále otvorený. Po 50 rokoch sa na tom istom mieste v kaplnke stretli vedúci KCHO a pýtali si slovo do týchto rokov. Zaznelo: „Hlbina hlbine ozýva sa na hukot tvojich vodopádov, všetky tvoje príboje a vlny valia sa cezo mňa.“ Michael Moran na to povedala, že nás Boh chce zobrať hlbšie, chce robiť nové veci, ktoré si ani nevieme predstaviť.

*Myšlienky kňaza Milana Tomana SVD
z Vigílie Turíc v Nitre*

Kresťania v Európarlamente

Niekedy máme pocit, akoby Štrasburg neexistoval, na Slovensku máme vlastné starosti aj radosti. Riešime veci svetské i duchovné na „svojom piesočku“ a o tom, čo sa deje v Európarlamente, sa dozvedáme občas z médií, ale nezdá sa nám, že môžeme výraznejšie niečo ovplyvniť. Možno ani netušíme, že prebieha proces blahorečenia dvoch zakladateľov Európskej únie: Alcida de Gasperiho a Roberta Schumana. „Najmä dnes je potrebné modliť sa, aby prišli noví mladí kresťania do politiky, pretože tento rok odchádza silná zostava kresťanských politikov,“ hovorí Branislav Škripek – poslanec Európarlamentu.

V lete navštívila Štrasburg aj skupina charizmatikov z rôznych kresťanských cirkví zo Slovenska. Nechýbali ani katolíci. Stretli sa s poslancom Škripekem a pracovníkmi Európarlamentu, aby sa dozvedeli o aktuálnom dianí a spoločne sa modlili za parlament.

Branislav Škripek, hneď po vystúpení v rozprave vysvetlil, aké je náročné presadzovať základné kresťanské kritériá a hodnoty, napríklad ohľadom manželstva, aké ťažké je byť odporcom ideológie rodovej identity (šesť definícií pohlavia). „Tu už neprebíha diskusia ako voľakedy, každý má nejaké minúty, to je len vyjadrenie postoja,“ povedal.

V Luxemburgu sa nachádzajú najmä prekladatelia, v Bruseli väčšinou zamestnanci a v Štrasburgu – symbole zjednotenia Európy a mieru (po vojne ho darovali Nemci Francúzom) je hlavné sídlo. „V Únii si naozaj 27 štátov pomáha, pomoc chudobným regiónom, životnému prostrediu, možnosť cestovať a obchodovať v rôznych štátoch... je to dobrá vec, len treba viac kresťanov,“ povedal Škripek.

Zaujímavé bolo svedectvo anglického misionára Ivana Gilla, ktorý založil modlitbové raňajky v parlamente. Napriek tomu, že nie je jeho členom. Do Štrasburgu prišiel na Božie pozvanie, hoci najskôr netušil, čo od neho presne Boh chce, ale s manželkou rozlíšili, že ich posielajú presťahovať sa tam. Nebolo to jednoduché s tromi deťmi v pubertálnom veku. Potom im Pán ukázal, že majú byť ako Ester a Daniel. Nakoniec sa mu otvorili dvere Parlamentu, tak, že Boh mu zjavil meno člena Parlamentu, za ktorým má ísť a ten mu povedal: „Chcem, aby ste kedykoľvek prišli za mnou a modlili sa, je veľmi dôležité počúvať, čo Boh hovorí.“ „Bohužiaľ sa vraciame so ženou do Anglicka, keďže Británia odchádza z EÚ,“ povedal. Ako misionár – laik nemal plat - „musel si ho zabezpečiť od Boha“. Keď hľadali lacné bývanie, všimli si staručký dom. Ale ani na ten nemali peniaze. Boh im povedal, aby sa oň zaujímali, tak išli za realitným agentom, napriek tomu, že im odmietli pôžičku všetky banky. Agent ich prijal v kancelárii realitnej agentúry. Bol to mladík. Pomysleli si: „To je čo za poradcu,

Branislav Škripek:
„Kresťania tu prehrávajú o pár hlasov, treba poslať veľa nových kresťanov do Európarlamentu.“

Zlatko Baláž:
„V Európarlamente máme modlitebnú miestnosť, kresťania sa tu stretávajú v piatok na medzinárodnom modlitbovom spoločenstve, ktoré momentálne vediem.“

„Pozerajme na veci ako na príležitosti, nie čo je nemožné,“
misionár Ivan Gill

ved' nemá snád' ani 16?“ Mal kravatu s rybou a povedal, že im pomôže a v jeho kancelárii vyplnili nejaké papiere. O 10 dní dostali list, že im požičajú peniaze na zakúpenie domu. Išli mu poďakovať, ale v kancelárii sedel úplne iný starý muž a povedal, že nik taký v tejto realitnej agentúre nepracuje. Vtedy pochopili. Bol to anjel.

V Európarlamente vzniklo medzinárodné hnutie kresťanov ako reakcia na vytrácajúcu sa kresťanskosť z kresťanských strán – Európski konzervatívci a reformisti, keďže mnohí z kresťanských politikov hlasujú proti svojej viere (napríklad v Nemecku hlasovali kresťania za registrované partnerstvá).

Vedľa budovy Parlamentu je aj budova Rady Európy. Pred ňou sa nachádza kľačiaci socha a jej meno je Modlitba. Takže je to miesto modlitby.

Misionár: „Rada Európy je menej otvorená k prejavom viery, môžeš zvolať modlitbové stretnutie, ale nemôže byť len kresťanské, tak aby to bolo prijateľné a nikoho nediskriminovalo, urobili sme Stretnutie priateľov Ježiša a prišiel aj jeden moslim, ktorý povedal, že sa modlí k Ježišovi a považuje ho za svojho priateľa. A my sme mali možnosť hovoriť o Ježišovi moslimom.“

Zaujímavý životný príbeh má aj Zlatko Baláž, ktorý po vyštudovaní Ekonomickej univerzity rozlíšil na modlitbe, že si má napísať žiadosť o prácu do Európskeho parlamentu. Už pôsobí 9 rokov ako poradca pre politické otázky (na krku mu visí farebná tabuľka s programom rokovaní v Bruseli i v Štrasburgu). S manželkou a deťmi žije v Bruseli.

-aj-

foto: J. Pluta

predstavujeme

Zázraky konal Ježiš v srdciach tých, za ktorých sme sa modlili

Neprestajne vznikajú nové spoločenstvá Obnovy. Nie každé sa však potom vytrvá stretať na modlitbe desiatky rokov ako Spoločenstvo Jána Pavla II. z Nitry. Predstavila nám ho MUDr. Daniela Krošláková, vedúca spoločenstva.

Ako postupne vznikalo spoločenstvo?

Naše spoločenstvo sa stretáva v Nitre na Zobre. Pred dvadsiatimi rokmi sme boli traja - štyria, postupne sa pridali noví členovia. Spočiatku sme ho s Ing. Ľubkou Cibulovou viedli spolu. Za toto obdobie niektoré naše sestry zo spoločenstva odišli do večnosti, Ľubka už vedie vlastné spoločenstvo a dnes sa stretávame sedem až osem členov pravidelne každé dva týždne. Určitý čas nás bolo v spoločenstve aj 20 ľudí, bolo to v čase, keď doň prišli Zlatomoravčania, ktorí si neskôr vytvorili vlastné spoločenstvá. Boli to krásne roky, keď nás Duch Svätý učil jednote, dôvere, milovať sa bez výhrad, modlitbe príhovoru a počúvaniu Božieho slova. Spočiatku sme nemali meno a až niekedy pred ôsmimi rokmi po vzájomnej zhode sa v nás prebudila túžba niesť meno sv. Jána Pavla II., v tom čase prišla do nášho spoločenstva aj MUDr. Žanetka Kvasňovská.

Máte ako spoločenstvo konkrétnu službu?

Väčšinou sme sa v spoločenstve modlili za chorých, za ich uzdravenie a za prijatie sviatosti zmierenia. Tie zázraky konal Ježiš v srdciach tých, za ktorých sme sa modlili, keď niektorí po 20-30 rokoch prijali pred smrťou sviatosť zmierenia.

Ako by ste predstavili členov spoločenstva?

Dnes tvoríme spoločenstvo len ženy, ale napriek vyššiemu veku veľmi aktívne. Olinka zapisuje Božie slovo, ktoré dostaneme pri modlitbe, rozmnoží ho pre každého člena, aby

sme sa ním mohli riadiť do ďalšieho stretnutia, Julka má zas dar evanjelizovať, niektorí máme dar modlitby v jazykoch. Modlíme sa naďalej za chorých a zomierajúcich a za úmysly, ktoré sú nám zjavené z Božieho slova.

Čo by ste odporučili začínajúcim spoločenstvám, čo je dôležité, aby fungovalo aktívne dlhodobo?

Za veľmi dôležité pre spoločenstvo považujem vernosť, vytrvalosť, žiť aj mimo spoločenstva v stálom napojení na Ducha Svätého, vytrvať aj v čase skúšok, keď sa vám zdá, že spoločenstvo nerastie. Naučiť sa dôverovať vo všetkom Božiemu plánu, ktorý s vami ako so spoločenstvom má. Naučili sme sa neporovnávať, lebo keď každé spoločenstvo je jedinečné vo svojej službe, naučili sme sa navzájom sa prijímať, rásť v dôvere a láske k Božiemu slovu. Musíme dovoliť Pánovi, aby menil naše životy aj prostredníctvom spoločenstva. Veríme, že Pán uzdravuje aj v dnešnom čase, veríme, že si nás pozval ako spoločenstvo aj naďalej sa modliť za chorých. Za ich duševné i telesné uzdravenie. Po poslednej charizmatickej konferencii sa upevnila aj naša dôvera v Pána, že bude naďalej konať v našich životoch v našom spoločenstve.

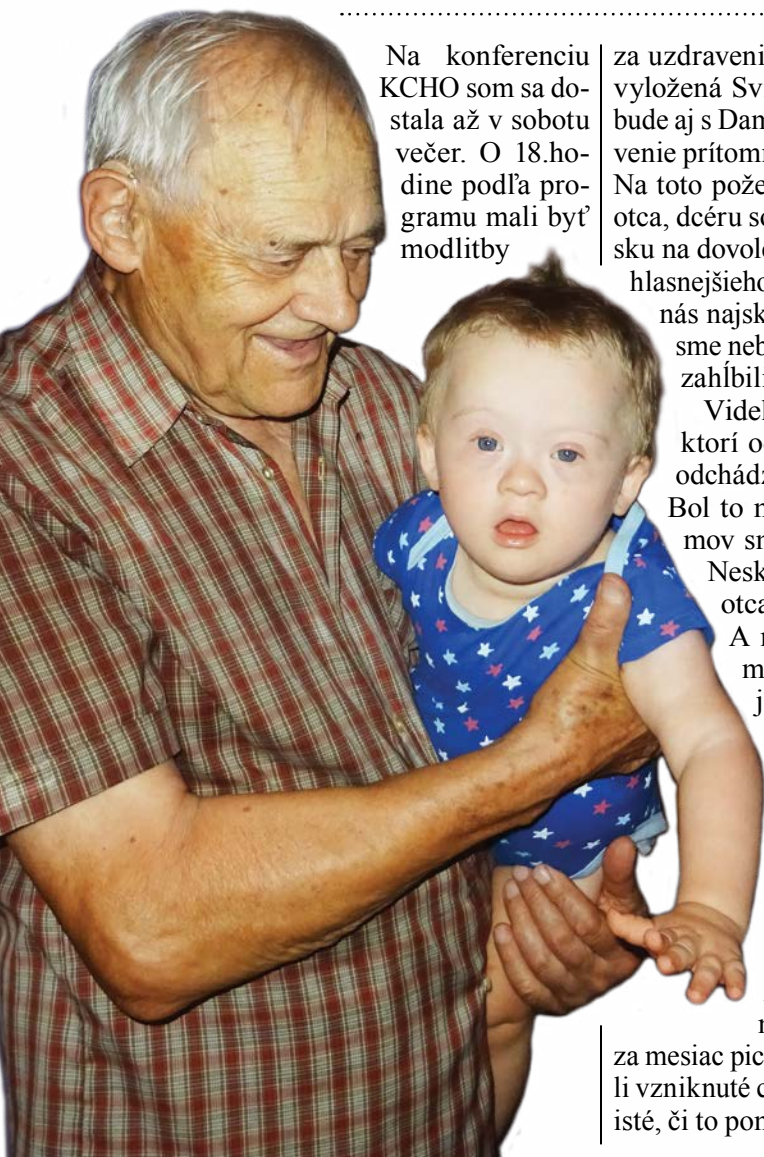
Zázrak na príhovor spoločenstva

Silne mi trpla pravá ruka, už som nemohla ani písať. Nikomu som o tom nehovorila. Počas spoločenstva mi Danka položila ruku na krčnú chrbticu bez toho, aby vedela, čo ma bolí. Boh ma uzdravil. A odvtedy už uplynuli štyri roky, ja píšem pravou rukou bez najmenejšej bolesti a netrpím. *Žanetka*

ĎAKUJEM

Týmto svedectvom by som chcela svedčiť o výraznom zlepšení zdravotného stavu dvoch členov našej rodiny, ktorí sa zúčastnili 1.9.2018 v športovej hale v Nitre modlitieb za uzdravenie.

Na konferenciu KCHO som sa dostala až v sobotu večer. O 18. hodine podľa programu mali byť modlitby

za uzdravenie. Predstavovala som si, že bude vyložená Sviatosť Oltárna a určený kňaz sa bude aj s Damianom Staynom modliť za uzdravenie prítomných a na záver bude požehnanie. Na toto požehnanie som pozvala 92 ročného otca, dcéru so synčekom, ktorí boli na Slovensku na dovolenke, a ešte druhú dcéru. Spôsob hlasnejšieho prejavu a temperament Damiána nás najskôr trošku zaskočil, na niečo také sme neboli zvyknutí, ale postupne sme sa zahĺbili do modlitby...

Videli sme rozradostnených ľudí, ktorí odkladali barle, ďakovali Bohu a odchádzali uzdravení z rôznych chorôb. Bol to milostivý čas pre všetkých. Domov sme odchádzali za silného lejaku. Neskôr som cez mobil skontrolovala otca, či ho dcéra šťastne doviezla. A naraz otec ostal prekvapený, že ma omnoho lepšie v mobile počuje ako inokedy. Používal na obe uši načúvací strojček. Používa ho síce aj dnes, ale tvrdí, že nás zreteľnejšie počuje. Ďalšia zaujímavá vec sa stala, keď bol na kontrole s očami. Mal operovaný šedý zákal a pri vyšetrení zistili, že dávno v minulosti mu v oku zakrváčala cievka, ktorú má zhrubnutú a sú tam cysty. Lekári navrhli desaťmesačnú kúru - raz za mesiac pichnúť injekciu do oka, aby zmenšili vzniknuté cysty. Pre vysoký vek však nebolo isté, či to pomôže. Minulý mesiac vybral prvú

injekciu. Teraz v utorok, 4.9.2018 šiel na vyšetrenie a druhú injekciu. No lekári boli prekvapení, že cysty nie sú prítomné a do lekárskej správy aj napísali, že pozastavujú podávanie Avestinu. Nebol to zázrak? Jedna injekcia nestačí na vyriešenie tohto problému.

Ďalšia zaujímavá vec sa stala 5.9.2018, keď mi zavolała dcéra z Walesu, ktorá bola vtedy so mnou aj so synčekom na modlitbách, že malý vyšiel štvornožky na prvé poschodie bez zastavenia. Doteraz sa presúval len po zadočku, z čoho bola rehabilitačná sestra nešťastná. Prvé krôčky dopredu robil doteraz tak, že sme mu držali obe ruky a po piatich krôčkoch si sadol, nevládal. Teraz sa drží jednou ručičkou a vyjde ešte aj po schodoch. Konečne začal nôž-

ky aj v kolienkach ohýbať. To je veľký pokrok, takéto niečo sa z hodiny na hodinu neudeje. Vďaka Ti, Bože a chvála.

Ďakujem Bohu, že sa dotkol najstaršieho a najmladšieho člena našej rodiny, že prišlo k zlepšeniu zdravotného stavu, ktorý potvrdili aj lekári. Áno, lekári liečia, ale Boh uzdravuje. V nedeľu, 2.9.2018, som sa v šport. hale zúčastnila tiež na nádhernej adorácii. Tu Boh uzdravoval choré duše. Áno, uzdravoval aj tú moju. Najskôr bola v slzách, v plači a na záver v radosť. Ďakujem Pánovi za všetko, čo pre nás pripravil. „Velebí moja duša Pána...”

*Zuzana Huciková
foto: archív ZH*

JE TO ZÁZRAK!

Boli sme už aj na minuloročnej charismatickej konferencii v Trnave a keďže to bol veľmi požehnaný čas, chceli sme sa zúčastniť aj tohtoročnej. A Pán sa ma dotkol oveľa viac, než som si mohla predstaviť...

V roku 2011 sa mi zlomil krčok bederného kĺbu, bola som dvakrát operovaná, nevrátila sa mi celková pohyblivosť a keďže som mala aj silnú osteoporózu /rednutie kostí/, musela som používať palice. Na osteoporózu som bola liečená roky /s rôznymi ťažkými vedľajšími účinkami z liekov/, mám aj ulceróznu kolitídu,

imunodeficienciu a iné zdravotné ťažkosti. Pred rokom som prekonala komplikovanú zlomeninu Talusu – kosti nosného členkového kĺbu, mesiace s rizikom odumretia kosti a s tým následkom, že sa mi nevrátila úplná pohyblivosť a zostala aj nejaká deformácia. V operovanom bedernom kĺbe mi od záťaž za tento rok začala znovu odchádzať kosť, bez pomôcky som kráčať vedela iba tak, že som krívala - a tak znovu zaťažovala to odchádzajúce bedro - a práve preto som musela mať barle... nevedela som chodiť po schodoch, ani si kľaknúť, behať, samostatne cestovať (verejnou dopravou vôbec)...., napriek tomu, že som cvičila a chodila na špeciálnu rehabilitáciu. Mala som aj bolesti. Lekári vyhlásili tento stav nepohyblivosti členka za konečný. Počas modlitieb Damiana Stayne za uzdravenie pohybového aparátu som nič fyzické nepociťovala a keď som si po nich skúsila kľaknúť, nešlo to. Ale po čase som si skúsila znovu kľaknúť -čupnúť - a už to išlo! A išlo to znovu!! Vybehla som po schodoch na pódium, tam som si – po siedmych rokoch(!!) kľakla a postavila sa bez opory, aj som si zabehala a zbehla dole schodmi. Na druhý deň som si bez pomôcky sadala na zem a vstávala, stála a kľáčala na adorácii skoro dve hodiny a po celý deň som skoro úplne normálne chodila bez akejkoľvek opory. Noha zatiaľ nie je 100%-ná, aj trochu opúcha a mám aj nejaké bolesti, ale rehabilitačná na špeciálnu Vojtovu metódu, ku ktorej chodím už 15 rokov, vyhlásila, že to, ako členok funguje, je zázrak a tento stav sa nedá dosiahnuť nijakou rehabilitáciou zo dňa na deň!! Musia sa ešte svaly spevniť, natiahnuť a naučiť sa fungovať v novom stave, ale som si istá, že čo Boh zo svojej milosti začal, to aj dokončí a ja už teraz môžem úplne sama a voľne existovať!!! A ohlasovať Božie láskavé milosrdenstvo. Nech všetko slúži na Jeho slávu!!

"...lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a SVÄTÉ JE JEHO MENO"..... / Lk 1, 49/

Katarína Nagyová
foto: Ján Ceglédý

Uzdravené manželstvo

Na ceste veľmi ťažkým životom som pred 13 rokmi zažila krst v Duchu Svätom, obrátenie a milosť v Mežugorí.

Na Katolíckej charizmatickej konferencii 2017 v Trnave som počas adorácie zažila veľké teplo, srdce mi búšilo, cítila som obrovskú horúčavu a bola som uzdravená z mnohých rán z tridsaťročného manželstva a z neodpustenia. Manželovi, ktorý padol veľmi hlboko do nevery, som odpustila celkom a navždy. No nielen ja som bola uzdravená, ale aj moje manželstvo.

Môj manžel dostal dar poznania a s Božou pomocou v decembri 2017 vykonal prvýkrát generálnu svätú spoveď. Vďaka a chvála Ti Pane! Odvtedy až doteraz sa spolu modlíme a chodíme na svätú omšu.

Hoci som najskôr pomýšľala na rozvod, ne-
spravila som to, dokonca nastal pokoj a Pán
nás naplňa láskou a spolu veríme, že duchovný
boj zvládneme a vymodlíme milosť aj synom.

Lucia

Pomoc v každom čase

V jednom cirkevnom internáte nastal problém so zamestnanosťou. Ľudia začali odchádzať a nových nepribúdalo. Riaditeľka sa snažila nájsť ľudí. Oznam, že hľadá pracovníkov rozvešala v meste i na internete. Nakoniec začala hľadať po známosti. Avšak nik o prácu nemal záujem. Čas plynul a nutnosť potreby nových pracovníkov sa zvyšovala. Z ničoho nič napadla riaditeľke myšlienka, aby sa za tento úmysel modlili k Panne Márii. Robili tak každý deň. Na sviatok Panny Márie – 15. augusta začali prichádzať noví pracovníci. Niektorí poslali e-mail so záujmom o prácu, niektorí sa zaujímali telefonicky a iní prišli aj osobne. Vďaka orodovaniu Panny Márie zamestnali k novému školskému roku sedem nových ľudí.

Stojí za to prosiť Pannu Máriu o pomoc v každej situácii, v každom čase.

Kozovská

The image shows the silhouettes of several people against a blue background with the Facebook 'f' logo. In the foreground, a person is looking at a smartphone. To the right, another person is holding up a smartphone as if taking a photo or video. In the background, another person is visible, also holding a device. The overall scene suggests a social media or mobile technology context.

facebookové posolstvo

Ako jeden z mnohých i ja som na Facebooku, tiež často pozerám, či mi niekto píše, prezerám si príspevky ostatných členov tohto virtuálneho sveta, „lajkujem“, zdieľam, čítam, odpisujem... I dnes som dostal správu, na ktorú sa nedalo nereagovať. Posúďte sami:

„Chcem vidieť ako zareaguješ: Ahoj, som Boh a chcem si ťa použiť na poslanie tohto odkazu - Prídem skoro!!! Ak zaprieš moje meno na zemi, ja ťa zapriem v nebi! Ak sa za mňa nehanbíš, pošli to 18 priateľom a stane sa zázrak dnes. Urobíš to pre mňa? Ver.“

Moja reakcia? Ak by som vedel, ak by som mal istotu, že práve toto chce odo mňa Boh, urobil by som to bez váhania, veď mám mnoho „facebook priateľov“. Občas prepošlem peknú fotku, citát, vtip alebo milé video. Teraz som si totiž spomenul na príbeh zo Starého zákona. Príbeh o Jóbovi, ktorý prišiel o všetok majetok, príbuzných i o zdravie. Príbeh o jeho dvoch priateľoch, ktorí prišli za ním na smetisko, kam sa Jób vo svojej biede utiahol... Bojím sa tvrdiť svojmu priateľovi, že mu Boh káže poslať

odkaz 18 ľuďom, veď aj Jóbovi priatelia by zle skončili, ak by sa za nich Jób nemodlil, pretože tvrdili Jóbovi, že určite urobil niečo zlé, za čo ho Boh trestá, a nebola to pravda...

Znovu si čítam „facebookové posolstvo“: „Prídem skoro!!!“ Príchod Boha? - možno je tým myslený druhý príchod Pána Ježiša. Zasa sa vo mne niečo búri, ja predsa verím, že ma Boh nikdy neopustil, že je tu so mnou, s nami, stále; stále prítomný Duch Svätý - pravý Boh s Otcom i Synom, stále prítomný Pán Ježiš v Eucharistii, stále prítomný Boh Otec - Jeho láska k nám...

Je neuveriteľné, že takéto „duchovné“ facebookové posolstvá posielajú dokonca niektorí veriaci z Obnovy.

pT

BLAHOSLAVENSTVÁ PÁPEŽA FRANTIŠKA PRE MLADÝCH

Šťastní sú milosrdní.

**Šťastní sú tí, ktorí vedia
objať a odpustiť.**

**Šťastní sú tí, ktorí prinášajú
nový život a príležitosti.**

**Šťastní sú tí, ktorí vidia v iných
ľuďoch dobro.**

**Šťastní sú tí, ktorí pomáhajú
ostatným, keď urobia chybu.**

Syn mestského strážnika dávnejšie sníval o elektrickom vláčiku. Blížil sa deň sviatku Troch kráľov a chlapec pristúpil k obrazu s portrétom Pátra Pia.

„Počúvajte Páter Pio, ak sa vám podarí splniť mi želanie a dostanem elektrický vláčik, donesiem vám vrece cukrovínek,“ sľuboval.

V deň sviatku chlapec skutočne dostal vysnívaný elektrický vláčik. Po nejakej dobe sprevádzal chlapec svoju tetu do San Giovanni Rotondo a Páter Pio sa ho s otcovským úsmevom opýtal: „A kde je to vrece cukrovínek?“

Novinár vraví Matke Tereze:
„Som presvedčený, že Boh neexistuje.
Čo spravíte, ak zomriete a zistíte,
že Boh nie je?“

„Zistím, že som nič nestratila.
Ale ak zomriete vy,
a zistíte, že Boh existuje,
tak máte veľký problém.“

Babka číta v lietadle bibliu, vedľa nej sedí mladík a pýta sa jej:

„Babka, čo to čítate?“

„Bibliu, syn môj.“

„Aj tomu veríte, čo je tam napísané?“

„Pravdaže syn môj, veď to je Biblia.“

„Aj tomu veríte,

že Jonáš bol v bruchu veľryby?“

„Pravdaže, syn môj, veď to je v Biblii.“

„Ale veď je to vedecky dokázané,
že veľryba nevie zhltnúť človeka.“

„Syn môj, keď budem v nebi, tak sa
toho Jonáša opýtam, ako to bolo.“

„Babka, a čo keď Jonáš
nie je v nebi?“

„Tak sa ho to opýtaš ty, syn môj.“

Zvedavý dominikán
sa pýta jezuitu:
„Je pravda, že jezuiti
na otázky vždy
odpovedajú
ďalšou otázkou?“
„Kto vám, otče,
povedal niečo také?“

Raz sa dedinčania rozhodli modliť za dážď,
v deň modlitby sa všetci zhromaždili v kostole.
Iba jeden chlapec prišiel s dáždnikom.

To je viera!

Predstavte si pocit malého dieťaťa,
keď ho vyhodíte do vzduchu.
Usmieva sa, pretože vie, že ho chytíte.

To je dôvera!

Na svete sú dva druhy ľudí.
Jedni sa ráno zobudia a povedia:
„Dobré ráno, Bože!“
A tí, ktorí vravia po prebudení:
„Dobrý Bože, ráno!“

Každý večer, keď si ideme ľahnúť
do postele, nikdy nemáme istotu,
že sa zobudíme v nasledujúce ráno.
Nastavíme si však budík.

To je nádej!

OBJEDNÁVKA ČASOPISU *charizma* NA ROK 2019

MENO A PRIEZVISKO:

ULICA:

OBEC, PSČ:

POČET VÝTLAČKOV Z KAŽDÉHO ČÍSLA:

Odberateľom, prihláseným v minulých rokoch, posielame časopis aj v ďalšom roku bez objednávky.

Duchovné cvičenia
Božie kráľovstvo je vo vás

exerzitátor:

Mons. Peter Brodek, gen.vikár

17.-20. január 2019

21.-24. február 2019

Ďalšie informácie: 0911 958 334,
klaster.benadik@nrb.sk

Duchovná obnova
SVÄTÝ PÁTER PIO
ŽIARIVÝ OBRAZ JEŽIŠA KRISTA

exerzitátor: **p. Jozef Haluza**

16.-18. november 2018

Ďalšie informácie: 0911 958 334,
klaster.benadik@nrb.sk

www.kcho.sk

KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ OBNOVA SLOVENSKA

Rožňava: Vdp. Lukáč Dušan (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **Lőrincová Mária**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com

Bratislava: Ferancová Elena (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava: Vdp. Gubala Anton, 0905 512 749, franton48@seznam.cz, **Uhlik Štefan**, 0918 558 382, stefanuhlik@caridi.sk

Nitra: Bernátková Mária, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.com, **Krekáňová Oľga**, 0911 958 334, krekanovao@gmail.com

Košice: Slávik Peter, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk, **Klimo František**, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com

Banská Bystrica: Vdp. Kocian Václav, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **Nemcová Viera**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Spiš: Hýrošová Juliana, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk

Žilina: Kvašňovský Jozef, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk; **Tatarka Pavol**, 0908 570 813, pae.tatarkovi@azet.sk

OBJEDNANIE ČASOPISU

• **TELEFONICKY** na čísle: **0911 958 334**

• **MAILOM:** krekanovao@gmail.com

• vyplnený **OBJEDNÁVKOVÝ FORMULÁR** poslať na adresu redakcie:

Katolícka charizmatická obnova, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Odporúčané celoročné predplatné 4,00 € možno uhradiť priloženou poštovou poukážkou.

Je to dobrovoľný príspevok pokrývajúci tlač a cenu poštovného.

Časopis **charizma** vychádza **3x do roka**.

MALÁ ŠKOLA MODLITBY O DUCHOVNOM ŽIVOTE

Anselm Grün

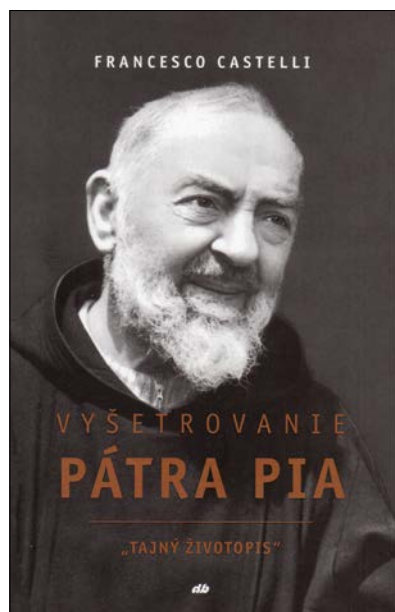
Jeden z najpopulárnejších autorov súčasnosti sa snaží odpovedať na prastarú otázku: Ako sa máme modliť? Ukazuje spôsoby a možnosti, ako prostredníctvom modlitby nadobudnúť rovnováhu a ako objaviť vo vlastnom srdci miesto, kde prebýva Boh. Predstavuje skúsenosti prvých kresťanov, postoje a gestá pri modlitbe aj modlitbu ako stretnutie.

VYŠETROVANIE PÁTRA PIA „TAJNÝ ŽIVOTOPIS“

Francesco Castelli

Pri príležitosti 100. výročia stigmatizácie a 50. výročia smrti Pátra Pia z Pietrelciny vyšla kniha, ktorá ponúka možnosť hlbšie spoznať mystický život svätca zo San Giovanni Rotondo.

Posvätné officium v roku 1921 iniciovalo preskúmanie prípadu stigmatizovaného kapucína. Vyšetrovanie viedol vizitátor, monsignor Raffaello Carlo Rossi. Autor Francesco Castelli zachytáva Pátra Pia opisujúceho, čo sa mu prihodilo a ako to prežíval. Prináša výpovede a svedectvá, priebeh vyšetrovania, zápisy z lekárskeho prehládok, autentické fotografie pátra Pia a výnimočný dokument, ktorý ležal v rímskom archíve takmer sto rokov - záverečnú správu z apoštolskej vizitácie v plnom znení.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky na čísle 0911 958 334